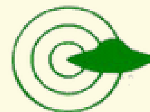
Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 74 29. august 2006

UFO-Nyt nr. 3 er netop udkommet og sendt til alle abonnenter. I denne udgave af UFO-Mail bringer vi en række smagsprøver fra UFO-Nyt nr. 3.

Skuespilleren Lars Bom:

Jeg har set en ufo!

Af Ole Henningsen

På forskellig vis har visse danske medier gennem årene omtalt, at skuespilleren Lars Bom har set et ufo-fænomen i sine unge dage. Det lød spændende og ufo-mails redaktion satte sig for at forsøge at undersøge sagen nærmere og fik observationen bekræftet direkte hos observatøren.

Lars Bom fortæller til UFO-Mail:

„Det var i sommeren 1978 - i slutningen af juli, starten af august - deromkring, og jeg holdt ferie på øen Menorca sydvest for en af hovedbyerne Ciudadela. Vi var nogle venner, der lå i telt på en strand ved navn Cala Macarella, og det var her vi oplevede fænomenet.“

Den spanske ø Menorca ligger i Middelhavet nordøst for Mallorca.
Foto: Google Earth

Det var på stranden Cala Macarella på Menorca, at den unge Lars Bom og hans venner havde deres spændende oplevelse i sommeren 1978.

Lars Boms oplevelse som 17-årig ferierende turist har gjorde et stort indtryk på ham:

„Vi blev vækket midt om natten af nogle ophidsede italienere, som råbte, at vi skulle skynde os at komme ud af teltet, for de havde set en ufo, og den var der stadigvæk.
Vi troede først, de lavede fis med os, men til sidst hev de teltpløkkene op for at få os ud af teltet og se, hvad de havde fået øje på."
Og ganske rigtigt, italienerne havde ret, fortæller Lars Bom og fortsætter:

„Ude over havet ca. 200 m fra strandkanten, måske mere, så vi en lysende ‚guldkugle', som bevægede sig langsomt langs kysten med retning fra vest mod øst.
Størrelsen på den lysende kugle har jeg svært ved at huske, men jeg mener, den var på størrelse med en mellemstor til stor badebold, og den bevægede sig med en fart af ca. 7-8 km i timen ca. 20 meter over vandet.
Hastigheden var ikke højere, end at vi kunne gå langs stranden og følge den, indtil den forsvandt rundt om en klippepynt.
Og vi var en 20 - 30 mennesker, der på denne måde gik langs stranden og iagttog den lysende kugle.

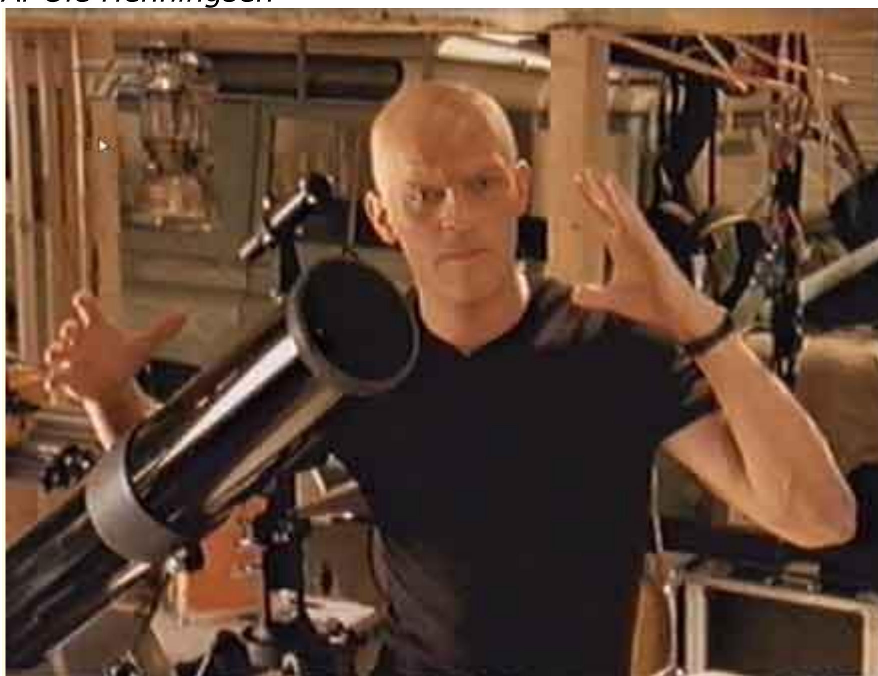
Stranden ved Cala Macarella er et populært turistmål på Menorca.
Længden af min egen observation var vel ca. 30 sek.- 1 minut, som jeg husker det. Men det kan jo være, at hukommelsen spiller mig et puds.

Som jeg husker det, var det et mærkeligt lys i guld/orange, og lyset omkring kuglen var så stærkt, at vi ikke kunne se omridset af objektet, men det var et forholdsvis varmt gulligt skær.
Jeg kan tilføje, at tidspunktet var om natten mellem midnat og klokken 1, og resten af natten gik med at drikke os fulde i gin og snakke livligt om, hvad f... det var, vi lige havde set.
Men det overbeviste i hvert fald mig om, at der er mere mellem himmel og jord.
Når jeg ikke har noget imod at fortælle ufo-mails læsere om min oplevelse, er det fordi jeg synes historien er interessant og mystisk, selv om det mystiske ellers ikke er noget jeg dyrker overhovedet.
håber, I kan bruge oplysningerne til noget, men det her har jeg altså haft svært ved at finde en forklaring på, slutter den nu 45-årige populære skuespiller."

Efterskrift

Af Ole Henningsen

Jeg var i færd med gennemsyn af gamle videobånd, da skuespilleren Lars Bom pludselig i starten af et bånd tonede frem på skærmen og bombastisk erklærede: Jeg har set en ufo! Og så fortalte han kort videre om sin oplevelse.
Nu havde jeg ved forskellige lejligheder set henvisninger til Lars Boms observation i pressen uden dog at have nærmere data ved hånden.
Alligevel havde det slået mig, at der måske meget vel kunne være et sammenfald med en eller flere af de observationsberetninger fra Mallorca og fra Tenerife, som med fotodokumentation lå i vore arkiver.
Måske var det i virkeligheden det samme, Lars Bom havde set, og som der evt. kunne findes en forklaring på.
Så min nysgerrighed var virkelig vakt.
Lars Boms berettede om sin ufo-oplevelse som introduktion til udsendelsen Naturbilleder, der blev sendt på TV2 den 30. november 1997.

Udsendelsen omhandlede »Asteroider på kollisionskurs med Jorden« og blev også rundet af af Lars Bom, der endnu en gang bedyrede, at det skam var sandt, hvad han tidligere i udsendelsen havde fortalt om sin ufo-oplevelse.

Efter at have korresponderet med Lars Bom om hans oplevelse, sendte jeg ham nogle af optagelserne fra Mallorca og Tenerife.

Men efter hans opfattelse lignede det slet ikke den lyskugle, som han og hans venner havde observeret:

„Det vi så var meget tættere på, som sagt kun et par hundrede meter, og der var ingen hale efter, kun kuglen.

Der var ingen by i nærheden, kun mørke rundt omring os, og så denne lysende kugle der bevægede sig langsomt langs kysten."

Den 12. juni 1974 fotograferede en dansk familie dette lysfænomen fra Mallorca. Sandsynligvis er der tale om lysfænomener i atmosfæren i forbindelse med en raketopsendelse ved den franske Atlanterhavskyst.

Foto: SUFOI Picture Library

En søgning i den tilgængelige spanske ufo-litteratur og henvendelser til SUFOIs kontakter blandt seriøse ufo-forskere i Spanien og Italien har ikke bragt noget nyt frem om eventuelle sammenfald af observationer fra Menorca/Mallorca-området i Middelhavet.

Sådan tog himlen sig ud fra Tenerife om aftenen den 5. marts 1979, efter at en slags „lysende kugle steg op fra havet". Himmelfænomenet skyldes efter de fremkomne oplysninger opsendelse af et missil fra en ubåd i Atlanterhavet. Denne tildragelse blev overværet af tusindvis af mennesker i området: Der blev taget masser af billeder - også af danskere, ligesom fænomenet blev registreret af spanske militære myndigheder m.v.

Foto: SUFOI Picture Library

Der er forespurgt i det spanske FOTOCAT-katalog over fotos fra Spanien, men de har intet for denne periode. Heller ikke det spanske fælles nationale kartotek over ufo-observationer, har optegnelser fra det pågældende tidspunkt for Lars Boms og vennernes ufo-observation.

Vi er på ufo-mails redaktion naturligvis glade for, at Lars Bom tog sig tid til at dykke ned i denne gamle sag. Selv om vi ikke fandt en løsning på, hvad der var blevet observeret, blev nogle muligheder efterprøvet, og læserne har fået lejlighed til at stifte bekendtskab med Lars Boms egen beretning.

Der findes altså ikke andre tilsvarende indberetninger i arkiverne, så pr. definition har Lars Bom stadig set en ufo!

Lars Bom

Sideløbende med sin teaterkarriere er Lars Bom blevet et kendt og populært ansigt i kraft af adskillige markante tv- og filmroller.
Udover skuespillerarbejdet har Lars Bom været vært og deltager i forskellige undervisnings- og underholdningsprogrammer samt bl.a. fotograferet og tilrettelagt dokumentarfilmen »Den lille og den store« (2001) om bokseren Brian Nielsen.
Han er til stadighed en travl mand. Som han fortæller til ufo-mail:
Jeg er pt. i gang med at lægge sidste hånd på en film om løb og løbetræning, en 3 timers dvd som kommer med træningshæfte med programmer og dagbog til træningen. Filmens titel bliver slet og ret: LØB. Premiere i starten af september. Den 15. august startede jeg prøver på Onkel Danny, en forestilling om Dan Turell, som jeg skal spille titel og hovedrolle i.
Vil man læse mere om Lars Bom - eller måske booke ham som foredragsholder - kan man se nærmere på f.eks. denne adresse:
http://www.foredragsholdere.dk/Bom%20Lars.htm
UFO-Mails læsere er naturligvis meget velkomne med kommentarer til Lars Boms oplevelse. Sendt et tip til Skandinavisk UFO Information - SUFOI.

Hvad fløj over København?

Af Ole Henningsen

Jeg står på min altan på 3. sal på Østerbro i København den 11. august og smøger den, da noget underligt kommer imod mig, i noget der fornemmes som ca. 30 meter over, hvor jeg står. Det er en stille nat, noget nær vindstille. Temperaturen omkring 19 grader, tørt og stort set skyfrit og klart (ej diset), og det er næsten fuldmåne.

48-årige Lars fortæller videre til ufo-mail:
„Genstanden uskarp i kontur, og ikke decideret lysende, nærmest som spøgelser vises på film. Svagt lysende og delvis diffus.
01.00 Kommer i retningen fra Jagtvej/Fælledparken mod Kildevældsparken langs Vennemindevej. Hastighed formentlig ca. 2-3 km/t ganghastighed, eller mindre og dalende, formentlig omkring 15 grader eller så.
Genstanden synes stort set at stoppe lige over hovedet på mig, men glider videre i samme retning.
Højde her vel 8 - 12 meter.
Størrelse/form fornemmes som pølseformet/puppeformet, længde 1 - 1,5 meter, bredde ca. 50 - 75 cm. Meget svagt lysende rødorange, hvidlig.
Forsvinder væk over hustaget, stadig dalende.
Henter mit kamera Canon 20D Digitalt 8 Mega Pix ca. 01.05 og tager billeder ud af køkkenvindue. (ISO 1600, lukkertid 2.5 sek , bl 5.6)
Alle billeder taget med fuld Zoom, svarende til ca. 190 mm.
Da jeg får taget det første billede af genstanden er den nu så langt væk, at størrelsen med det blotte øje nu kun er ca. 10 - 15%.

Genstanden synes nu omkring 100 m fra mig, og er stoppet.
Den slørede hale fremkommer kun pga. genstanden flytter sig i løbet af lukkertiden (2,5 sek.) på kameraet. Formen synes ikke at ændre sig i hele forløbet.
Halen, der går mod jorden på nogle af billederne, så jeg ikke med det blotte øje, først da jeg kiggede på den halve snes billeder, jeg fik taget. Den reelle farve set med mine øjne mindre rød, mere hvid end gengivet på billederne. Daler en del, til under taghøjde, stiger herefter og forsvinder ganske langsomt op og væk.
Fra den først blev observeret 01.00, og til den er væk, lige før Kildevældsparken går ca. 8-9 min, og den tilbagelægger derfor omkring 200 - 250 m i dette tidsrum.
Gætter på, at der er tale om en eller anden for elektrisk fænomen.
Fandt jeres side www.ufo.dk på nettet via Google, da jeg søgte efter denne oplevelse.
Skrev det hele ned straks efter jeg havde set og taget billeder, mest for min egen skyld, men måske I kan bruge det til noget."
Slutter Lars sin beretning, der er nedskrevet lige efter observationen.
Ufo-mails læsere kan her se tre af de optagelser, som Lars har taget.

Desværre er de spændende billeder ikke skarpe, da kameraet ikke er støttet mod f.eks. en vindueskarm eller lignende.
Hele serien af billeder har været videresendt til undersøgelse hos SUFOI's fotokonsulenter, der samstemmende peger på, at den mest oplagte kandidat er en heliumfyldt mylar ballon, der er ved at tabe pusten og ser usædvanlig - halvgennemskinnelig - ud i månelyset. Genstandens bevægelsesmønster er også i overensstemmelse med de meteorologiske data, vind og retning, for det pågældende tidspunkt.
UFO-Mails redaktion hører meget gerne fra læsere, der kan bidrage med yderligere oplysninger til en løsning. Sendes til Skandinavisk UFO Information - SUFOI.

Læseroplevelse fra Færøerne og Sverige

Jeg har tit tænkt på, at jeg ville fortælle om en oplevelse, som en af mine venner havde på Færøerne for mange år siden...

Fra en af ufo-mails læsere modtog redaktionen en mail:

Det er nu mange år siden; jeg skyder på sidst i 1950'erne, hvor jeg var på besøg hos nogle venner på Færøerne.

Manden i huset var buschauffør, og den aften kørte han den rute, han plejede. Han havde 4 eller 5 personer med på hjemturen, og da de kommer til et punkt på vejen, hvor man har udsigt ud over havet, så man kan se kysterne på øen (den sydligste af øerne på Færøerne), ser de 2 mærkelige kobberfarvede ufo'er ??? følge kysten helt nede ved havet.

Det varede så længe, at de stoppede bussen og gik ud og kiggede på fænomenet, indtil objekterne med en utrolig fart forlod området ud mod det åbne hav og forsvandt.

Jeg har aldrig glemt den historie, fordi da de kom tilbage, var de både forskrækkede og diskuterede heftigt, hvad det mon kunne ha' været.

Normalt talte man ikke om ufo'er på Færøerne dengang, fordi man så blev betragtet som mere eller mindre skør - men der er ingen tvivl om, at de havde set noget, som var ud over det sædvanlige.

De fortalte, at det virkede, som om genstandene undersøgte kyststrækningen - og den måde, de fløj på og stod stille lige over havoverfladen på, ligner andre rapporter, som man har hørt om senere hen.

Jeg kan naturligvis ikke sige, at det var ufo'er, men det var mennesker, som man kunne stole på, - så ja, hvorfor ikke????

Jeg har tidligere boet på Færøerne på Suderø i en årrække, og der kan måske være folk i live fra den tid, som har hørt noget om det.

Det er mange år siden. Jeg ved, at chaufføren er død nu, men om de andre observatører stadig lever, ved jeg ikke.

Men jeg henvender mig også for at høre, om Skandinavisk UFO Information skulle have yderligere oplysninger liggende.

Jeg har ligeledes boet i Sverige i 20 år, og der oplevede jeg sammen med to andre en kugle, der langsomt bevægede sig i lige linie fremefter.

Det var i Småland, en lille by der hedder Ekenæssjøn, ca. 10 km øst for den større by Vetlanda.

Vi stod på en altan, og lige med eet tog den et sving på 90 grader og forsvandt med retning bort fra hvor vi stod.

Den var ikke større end en fodbold, måske en anelse mindre. Vi studerede den vel i godt 5 min. Det er også flere år siden, ret sikkert i 1980 sensommeren.om aftenen, inden det blev mørkt.

I den samme by skete der samme år en meteoreksplosion, som hørtes vidt omkring, vinduer mm. ødelagdes flere km. borte - resten af dagen så man på himlen en stor røgplamage, der lyste, da mørket faldt på. aviserne skrev, at det sandsynligvis drejede sig om et meteor, der eksploderede, da det ramte vores atmosfære.

Min beretning skal ikke opfattes som en egentlig rapportindberetning, da jeg ikke kan huske enkelthederne mere, men jeg kan huske, at jeg undrede mig over fænomenerne.

Dog er det kun hændelsen i Sverige, som jeg har set med egne øjne og kan stå inde for.

Kommentar

Desværre har vi ikke i ufo-mails redaktion mulighed for at checke i de danske og svenske rapportarkiver uden yderligere oplysninger tilgængelige om observationstidspunkter m.v., men vi hører gerne fra læsere, der vil fortælle andre om deres oplevelser. Skriv til Skandinavisk UFO Information - SUFOI.

Rød regn over Kerala

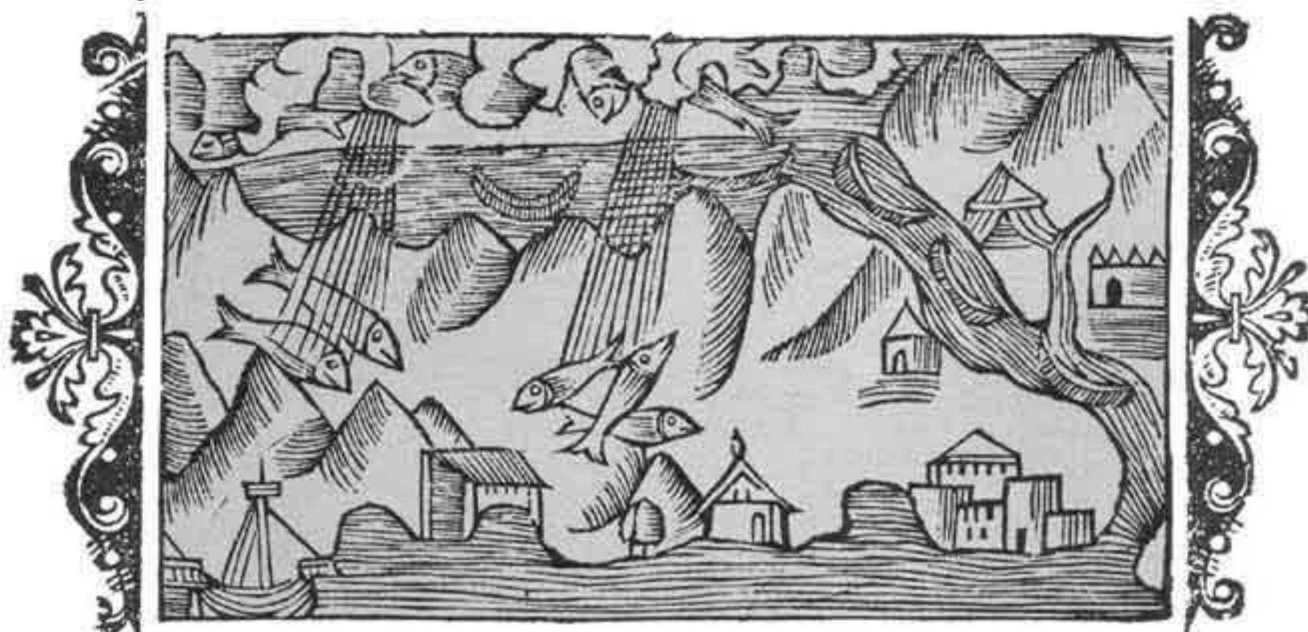
Af Peder Schultz

Et usædvanligt meteornedslag i Indien puster nyt liv i debatten om Panspermia-teorien. Kom fremmed liv til Jorden den 25. juli 2001?

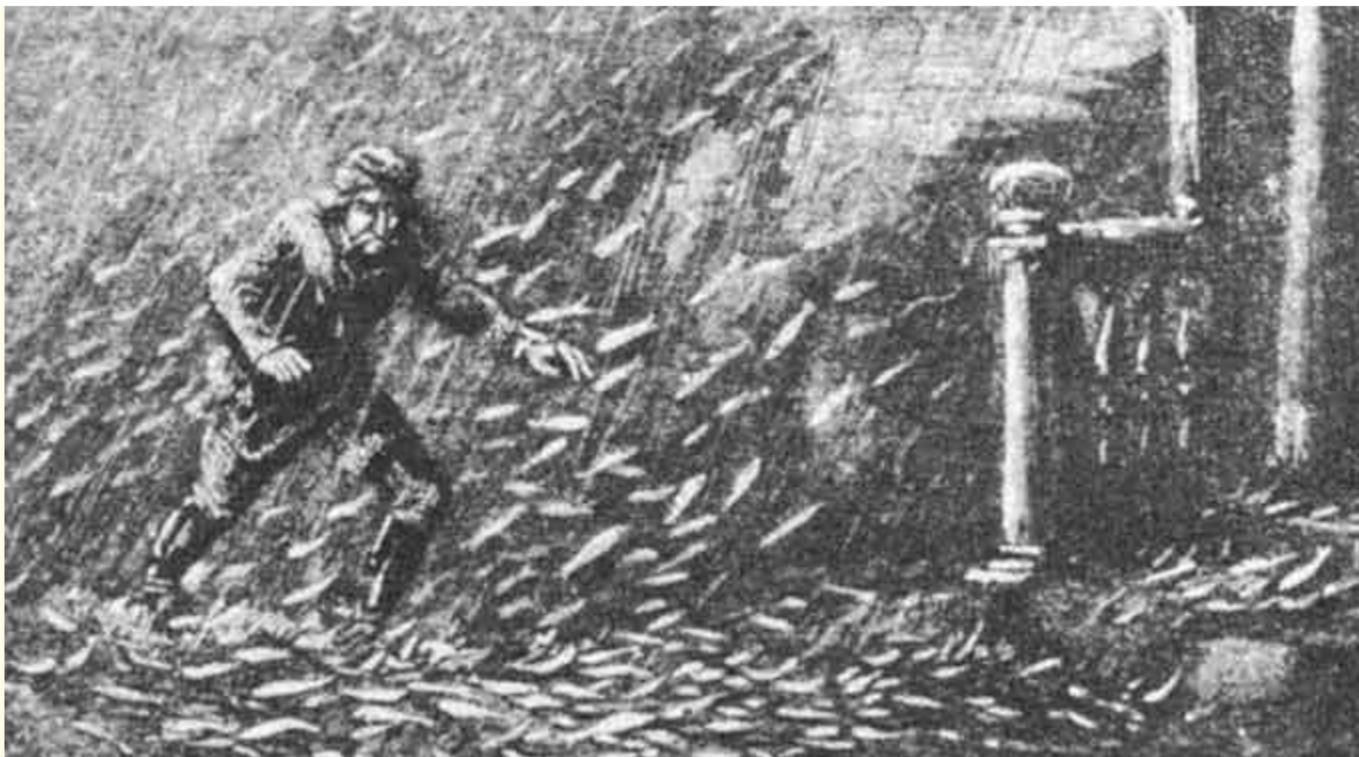
Den 25. juli 2001 kl. 5.30 trængte et meteor, der bevægede sig i en østlig retning, ind i atmosfæren over Kerala i Indien. Meteoret eksploderede i luften over byen Changanassery i det centrale Kerala. Indbyggerne her oplevede et lysglimt efterfulgt af en chokbølge, der fik jorden til at ryste, og som blandt andet forårsagede, at flere brønde styrtede sammen.

Så vidt adskilte dette meteorstyrt sig ikke fra mange andre. Det er normalt, at mindre meteoritter sprænges i stykker højt over jordoverfladen, når de rammer den tættere del af atmosfæren. Det var det, som fulgte, der gør dette meteor til noget ganske unikt. Nogle timer efter eksplosionen faldt der regnbyger, som bestod af farvet vand. Nogle byger bestod af gule, grønne og sorte vanddråber, men langt de fleste var dybrøde, og indbyggerne begyndte hurtigt at referere til bygerne som „blodregn".

Regnen blev ved med at falde over et stort område i Kerala i en periode. De fleste byger faldt i tiden umiddelbart efter den 25. juli og aftog så gradvist over en periode på to måneder, hvorefter de ophørte. Hver byge varede typisk omkring 20 minutter.

I »Historia de gentibus« fra 1555 omtaler Olaus Magnus mange hændelser med fisk, frøer og andre dyr, som falder ned som regn. Illustration: SUFOI Picture Library

Dette træsnit skal illustrere et tilfælde i Transsylvanien i 1700-tallet, hvor det regnede med fisk.
Illustration: SUFOI Picture Library

Der findes mange historiske beretninger om regn, der lignede blod, men dette tilfælde er det første, hvor fænomenet er kædet sammen med et meteorstyrt, og det første som er blevet videnskabeligt undersøgt.

Godfrey Louis.

Beretningen om „blodregnen" over Kerala skabte interesse hos fysikeren Godfrey Louis og hans assistent A. Santhosh Kumar fra Mahatma Ghandi University. De tog til området og indsamlede et stort antal prøver af „blodregnen". Louis og Kumar gik meget systematisk til værks og indsamlede prøver med op til 100 kilometers afstand. Da de begyndte at analysere prøverne, viste det sig, at den røde farve stammede fra partikler med en størrelse på 4 til 10 mikrometer. Men det mest overraskende var, at partiklerne syntes at være organiske. Set under et elektronmikroskop havde de en påfaldende lighed med levende celler!

Efter lang tids analyse offentliggjorde Louis og Kumar så deres sensationelle konklusion. De røde partikler var en form for celler, der havde stor lighed med røde blodceller i deres ydre form, men dog manglede den kerne af DNA, som findes i røde blodceller. Men ved at bruge ordet „celler" havde Louis og Kumar indirekte sagt, at man havde med en eller anden form for meget primitivt liv at gøre - og at dette liv var kommet til Jorden med et meteor.

Dette førte hurtigt til meget forskellige reaktioner fra andre forskere. Nogen afviste simpelt hen hele teorien som nonsens og mente, at cellerne i virkeligheden var pollen eller sporer fra en alge af Trentepohlia-slægten, som er meget udbredt i Kerala. Andre forskere gav dog deres støtte til Louis og Kumar. Mikrobiologen M. Wainwright fra University of Sheffield i England sagde således om partiklerne:

„Hvis de ikke er levende celler, så ved jeg ikke, hvad de ellers er.“

Det, der skilte forskerne, var naturligvis tanken om, at disse celler skulle stamme fra rummet. Dette førte så til en tredje teori, der forsøgte at bygge bro imellem de to holdninger. Ifølge denne teori var cellerne ankommet i et meteor, men skulle alligevel være af jordisk oprindelse. Hypotesen var den, at et nedslag af et stort meteor engang i Jordens fortid havde slynget et stykke af Jordens skorpe (med mikroorganismer) ud i rummet, og at dette stykke returnerede til Jorden og eksploderede over Kerala. Denne teori forekommer dog mere fantasifuld end realistisk.

På nuværende tidspunkt er forskermiljøet stadigt delt i holdningen til Louis' og Kumars teori. Kun yderligere studier af de cellelignende partikler kan afgøre, om der virkelig kom ikke-jordisk liv til Jorden den 25. juli 2001.

Kilder:

Center for Earth Science Studies (CESS)
Skeptical Inquirer, Vol. 30, No. 4, juli/august 2006

Der var engang...

George M. Eberhart fra Center for UFO Studies (CUFOS) har fundet et gammelt postkort, der vækker nostalgiske minder fra en svunden tid. Postkortet viser den berømte Palomar Gardens Café, der blev ejet af Alice K. Wells og lå på Palomar Mountain nord for San Diego i Californien. Det var her, kontaktpersonen George Adamski i slutningen af 1940'erne og i 1950'erne stillede sin kikkert op og tog billeder af formodede ufoer. Adamski arbejdede som kok på cafeen og holdt hof, når beundrere valfartede hertil for at høre visdomsord fra kontaktpersonens egen mund. Ser man godt efter på billedet, kan man skimte en mand i vinduet til højre - måske selveste Adamski?
Wells døde i 1980, og Palomar Gardens Café er også for længst borte, men på stedet har der i årevis været en campingplads, som netop er sat til salg. Så hvis nogen har næsten 10 mio. kr. for meget, kan de købe dette ufo-historiske sted, der ligger ved hårnålevejene op til Palomar Observatory.

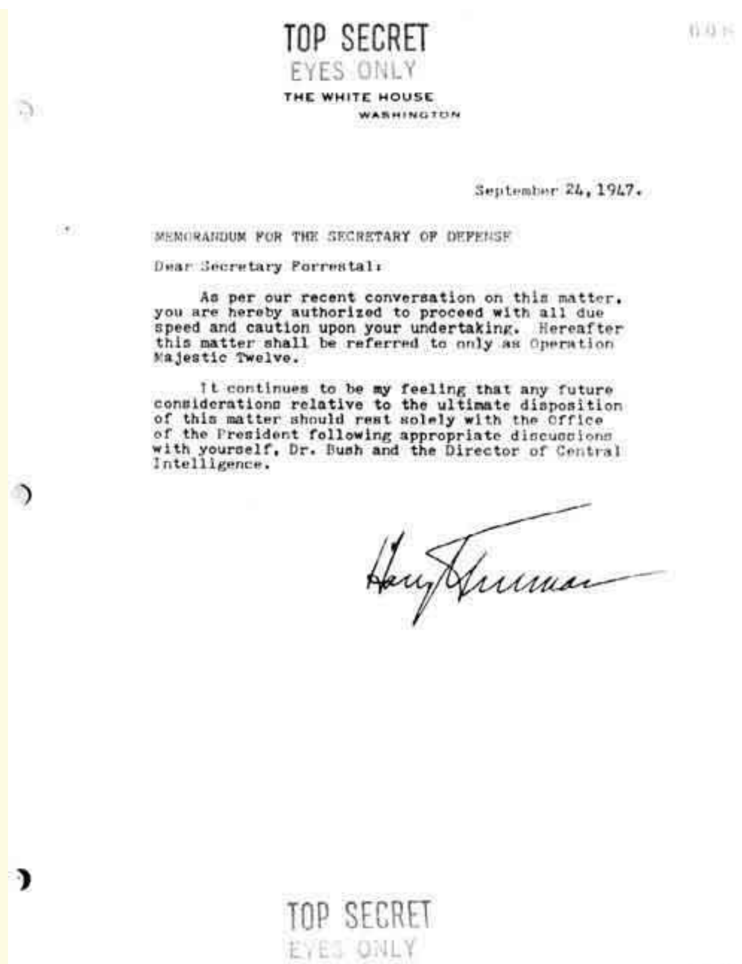
Kilde:

International UFO Reporter, Vol. 30, no. 3, 2006/ kmh

Hvor er beviserne?

Af Kim Møller Hansen

Jorden har siden 1897 jævnligt haft besøg af ikke-jordisk teknologi! Som bevis for dette gennemgår en ny bog 74 ufo-nedstyrtningstilfælde og bakker dem op med en lang række usædvanlige dokumenter, flere af dem fra USA's Nationalarkiv.

TOP SECRET
EYES ONLY
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

September 24, 1947.

MEMORANDUM FOR THE SECRETARY OF DEFENSE

Dear Secretary Forrestal:

As per our recent conversation on this matter, you are hereby authorized to proceed with all due speed and caution upon your undertaking. Hereafter this matter shall be referred to only as Operation Majestic Twelve.

It continues to be my feeling that any future considerations relative to the ultimate disposition of this matter should rest solely with the Office of the President following appropriate discussions with yourself, Dr. Bush and the Director of Central Intelligence.

TOP SECRET
EYES ONLY

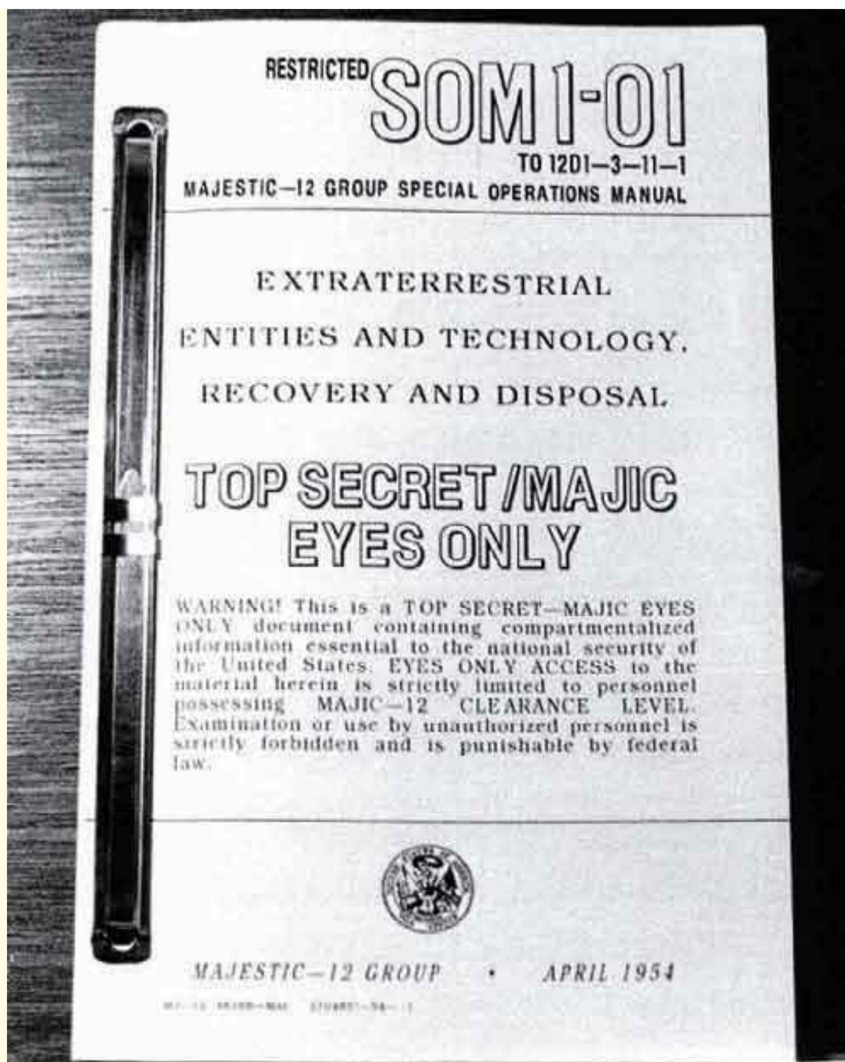
Præsident Harry S. Trumans underskrift på dette MJ-12 dokument er falsk, nemlig skabt ved at fotokopiere underskriften fra et ægte dokument, klippe underskriften ud og lime den ind på det falske dokument og derefter fotokopiere igen.

I introduktionen til bogen *»Majic Eyes Only - Earth's Encounters With Extraterrestrial Technology«* skriver forfatteren Ryan S. Wood, at han vil gennemgå 74 ufo-nedstyrtninger - og fremlægge fakta, som hverken kan ignoreres eller fejes af bordet, men naturligvis varierer i kvalitet og detaljeringsgrad.

De 74 sager udgør bogens kerne. Dertil kommer så argumenterne for, at den superhemmelige, ministerielle ufo-gruppe Majestic-12 eksisterer og har ansvaret for, at nedstyrtningerne efterforskes og skjules for offentligheden. Ryan S. Wood og faderen, Robert Wood, har gjort det til deres livsopgave at bevise, at MJ-12 dokumenterne er ægte (se fxwww.majesticdocuments.com).

De første MJ-12 dokumenter blev i begyndelsen af 1980'erne afsendt på ueksponerede 35 mm filmruller fra et ukendt sted i Albuquerque i New Mexico til Hollywood-produceren Jaime Shandera og ufologen William J. Moore (der har et særdeles blakket ry i ufo-kredse).

Dokumenterne fortæller om oprettelsen af MJ-12 gruppen og dens arbejde med at udnytte og videreudvikle den teknologi, som nedstyrtede ufoer indeholder, samt gruppens bestræbelser på at skjule dette arbejde for offentligheden.
Hvis et fremmed rumskib virkelig styrtede ned i Roswell i 1947, ville det have været logisk at oprette en gruppe som MJ-12 for at udnytte fundet. Men MJ-12 dokumenterne kan ikke bevise noget som helst. Som det vil være mange læsere bekendt gennem artikler her i UFO-Nyt og i vores specialtidsskrift UFO-Vision, mener vi i SUFOI, at MJ-12 dokumenterne er forfalskninger. De er skabt for at give en hændelse (Roswell), som en masse mennesker har behov for at tro på, troværdighed.

Blandt MJ-12 dokumenterne findes også »Special Operations Manual SOM 1-01«, der i 1994 dukkede op på en 35 mm-filmrulle i postkassen hos Don Berliner. Manualen er dateret april 1954 og giver bjærgningsmandskab instrukser om, hvordan der skal handles ved ufo-nedstyrtninger. Ligesom alle øvrige MJ-12 dokumenter, er der rejst berettiget tvivl om manualens ægthed. Fx omtaler manualen, hvordan satellitter skal bjærges, trods det at verdens første satellit ikke blev opsendt før 1957. Area 51 nævnes også i manualen, selv om den hemmelige flybase først fik denne betegnelse mange år senere.

MJ-12 dokumenterne er således ikke det bedste middel til at højne troværdigheden for noget som helst. Men hvad så med de hårde og veldokumenterede fakta, som Ryan S. Wood vil fremlægge i hver af de 74 ufo-nedstyrtningssager? Også her halter det gevaldigt! Wood giver hver sag en sandsynlighedsprocent ud fra et klassifikationssystem, hvor der gives point efter bl.a. vidners og kilders troværdighed, beretningens logik og resultatet af fysiske undersøgelser (genstande på nedstyrtningsstedet, spor i græs og jord, analyser af blæk og papir på dokumenter etc.).

Ideen er såmænd god nok, men desværre er anstrengelserne spildt, hvis man som Ryan S. Wood vælger at udelukke „forstyrrende" fakta og lader subjektiviteten råde. Så bliver procenttallene blot udtryk for, hvad Wood gerne vil tro, og ikke hvad fakta fortæller. Lad mig blot nævne tre eksempler, der i den grad diskvalificerer Wood som seriøs efterforsker:

I boksteksten »New Mexico, USA, april 1962« gengives hele beretningen med alle data, som de står at læse i Majic Eyes Only. I Ryan S. Woods klassifikationssystem er der 40-60 % sandsynlighed for, at denne beretning er sand. Hvordan i himlens navn kan en så tynd beretning tildeles så stor troværdighed? Beretningen er jo på vandrehistorie-niveau og kun med til at skabe myter.

New Mexico, USA, april 1962

Kilden til denne beretning fra 1962 er forskeren Robert D. Barry, som er citeret af Leonard Stringfield i dennes ny-historiske foredrag om en genopfriskning af ufo-nedstyrtningerne holdt på Mutual UFO Network Symposium i 1978 [1].

Ifølge Barry kommer hans data fra flere kilder, inklusive en „inden for efterretningskredse såvel som en videnskabsmand". Selv om hverken den nøjagtige dato i 1962 eller nedstyrtningsstedet i New Mexico blev afsløret, erfarede Barry, at ufoet blev sporet på en militær radar og så ud til at have meget „alvorlige problemer med at holde sig i luften", inden det tabte højde og styrtede ned i ørkensandet med en hastighed på omkring 150 km/t.

Objektet var angiveligt 21 m i diameter og 4 m højt og indeholdt „to væsener", som var døde. Væsenerne var ca. 1 m høje. Ifølge Barry *„blev besætningen dagen efter nedstyrtningen flyttet til et stort hospital i USA...Deres hud var grå-lyserød. Hovederne forholdsvis store i forhold til kroppen, øjnene større end normalt... meget små og tynde læber*".

Barrys kilde fortalte ham, at et hold på 20 personer arbejdede med at undersøge det nedstyrtede fartøj på en stor militærbase i det sydvestlige USA" - primært for at forstå hvilken fremdriftmekanisme fartøjet brugte.

1) Brev fra Robert R. Barry til Leonard Stringfield dateret 14. marts 1978. Retrievals Of The Third Kind: A Case Study Of Alleged UFOs And Occupants In Military Custody. Leonard Stringfield, Mutual UFO Network Proceedings, 1978.

(Oversat fra side 131 i Ryan S. Wood: Majic Eyes Only - Earth's Encounters With Extraterrestrial Technology af Flemming O. Rasmussen)

En anden af Woods kandidater (også med 40-60 % sandsynlighed) til en ægte ufo-nedstyrtning er Spitsbergen-sagen fra 1952. Et rumskib skulle angiveligt være fundet på bjerget Spitsbergen på øgruppen Svalbard nord for Norge. Sagen er blevet grundigt efterforsket af mange, blandt andre af Ole Jonny Brænne fra UFO-Norge. Han har i bogen "Spitsbergen-saken 1952" dokumenteret ret overbevisende, at historien er rent opspind! Ryan S. Wood nævner godt nok i sin gennemgang af sagen, at mange har afvist den som svindel (dog uden at nævne Ole Jonny Brænnes grundige arbejde), alligevel når Wood frem til den noget kryptiske konklusion, at *„sagen kan være skabt af det amerikanske efterretningsvæsen for at forplumre alle beretninger om nedstyrtede ufoer*".

Som det tredje og sidste eksempel på Woods manglende seriøsitet skal nævnes bogens første nedstyrtningsberetning: Aurora, Texas, april 1897 - som tildeles den højeste troværdighed: 80-100 %!

Auf Spitzbergen landete fliegende Untertasse

Das Rätsel endgültig gelöst? — „Silberner Diskus mit Plexiglaskanzel und 46 Kreisdüsen" — Sowjetischer Herkunft?

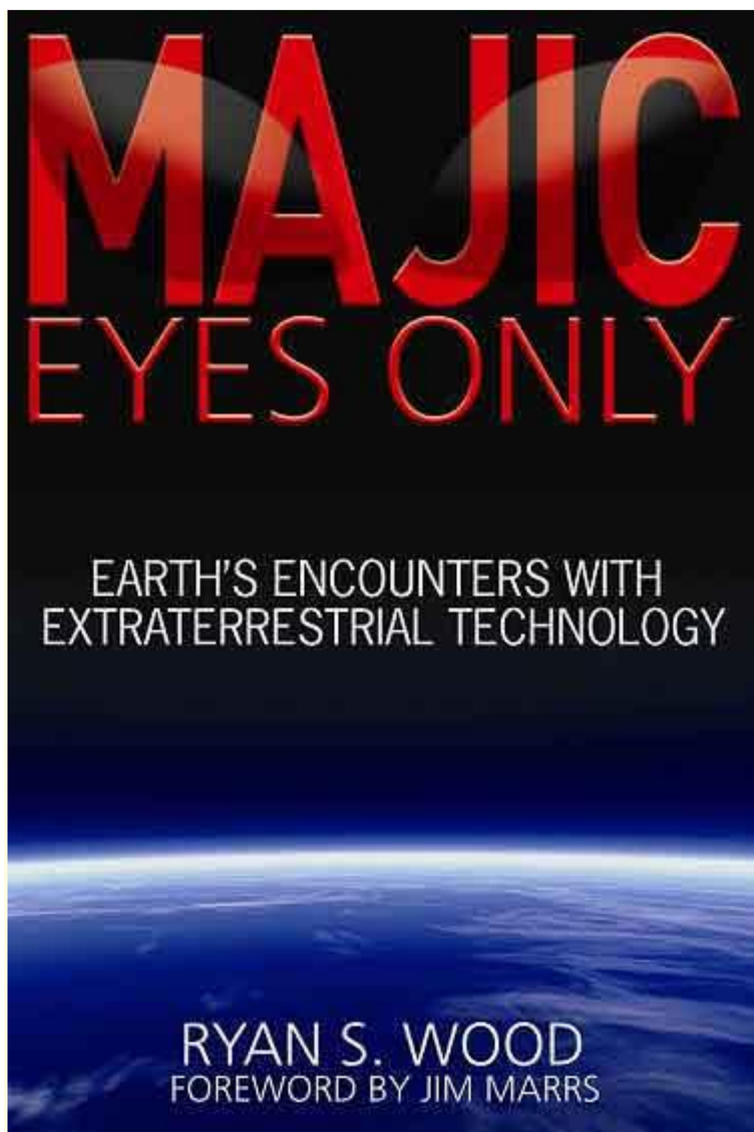
Den første kilde til Spitsbergen-myten er den tyske avis »Saarbrücker Zeitung« fra den 28. juni 1952 - her gengivet efter »Spitsbergen-saken 1952« af Ole Jonny Brænne, udgivet af UFO-Norge i 1991.

Den oprindelige historie i Dallas Morning News fra den 19. april 1897 lyder således:

Aurora, Wise Co., Tex., 17. april - Omkring kl. 6 denne morgen blev de morgenduelige indbyggere i Aurora forbavset over pludselig at se det luftskib, som har fløjet tværs over landet. Det fløj stik nord og i lavere højde end nogensinde før. Det havde helt tydeligt maskinproblemer, for hastigheden var kun 15-20 km/t, og luftskibet nærmede sig jorden mere og mere. Det fløj direkte over byens torv, og da det nåede den nordlige del af byen, ramte det toppen af dommer Proctors vindmølle og gik i tusinde stykker i en frygtelig eksplosion, spredte vragstykker over et stort område, ødelagde vindmøllen og en vandtank og raserede dommerens prydhave.

Luftskibets pilot var formentlig den eneste ombordværende, og selv om resterne af ham er ilde tilredt, har man fundet tilstrækkeligt til at kunne fastslå, at han ikke stammer fra denne verden. T. J. Weems, stedets ledende repræsentant for de forenede staters signaltjeneste og en autoritet inden for astronomi, er af den opfattelse, at piloten var en indbygger fra planeten Mars. Han bar papirer - sandsynligvis med optegnelser over rejserne - skrevet med ukendte tegn, som ikke kan tydes.

Luftskibet blev så ødelagt, at det er umuligt at konkludere noget om dets opbygning og drivkraft. Det var fremstillet af et ukendt metal, der ligner en slags blanding af aluminium og sølv, og må have vejet adskillige tons. I dag vrimler byen med mennesker, der kigger nærmere på vraget og finder stykker af det mystiske metal blandt vragstumperne. Pilotens begravelse finder sted i morgen middag. S. E. Heydon.

Ryan S. Wood: ***Majic Eyes Only - Earth's Encounters With Extraterrestrial Technology*****, Wood Enterprises 2005, 328 sider, indbundet og illustreret, USD 29,95. Kan bestilles på: www.majiceyesonly.com, hvor man også kan læse en smagsprøve af bogen.**

Aurora-artiklen blev ikke taget alvorligt i 1897, men bragt sammen med andre notitser om den omsiggribende luftskibsbølge. Intet tyder på, at nogen overhovedet troede på historien dengang, og Dallas Morning News bragte flere ledere og artikler, som gjorde grin med de mange påståede observationer af luftskibe. Men Aurora-historien har aldrig villet dø. Fra tid til anden har nogen gravet den gamle avisartikel frem fra gemmerne, fundet vidner som kunne bekræfte hændelsen og huske opsigtsvækkende detaljer, og har så selv digtet videre på historien. Flere ufo-interesserede har endda - til stor forargelse og modstand blandt Auroras indbyggere - endevendt den lokale kirkegård med metaldetektorer og spader i håb om at finde den døde rummands grav og rester af det mystiske metal, som skulle være gravet ned sammen med ham.

På et tidspunkt sendte dr. J. Allen Hynek, videnskabelig konsulent for det amerikanske forsvars Project Blue Book, en efterforsker ved navn William Driskell til Aurora. Han fandt ud af, at der faktisk engang har boet en dommer J. S. Proctor i Aurora, men at der aldrig har været en vindmølle på hans gård. Og T. J. Weems var i virkeligheden byens grovsmed!

Driskell kunne (ligesom mange andre før og efter ham) konkludere, at den oprindelige historie var en avisand sat i verden af S. E. Heydon i et forsøg på at skabe sjov i gaden og give byen lidt tiltrængt opmærksomhed. En ny jernbanelinje var kort forinden blevet ført uden om byen, så den tidligere så driftige by var dømt til at gå en fremtid i møde som spøgelsesby.

Aurora-sagen indeholder alle de elementer, der skal til for at skabe et moderne ufo-eventyr: Et fartøj som styrter ned et øde sted, et dødt væsen, mystisk metal, uforståelige skrifttegn og så en række „øjenvidner", der selv mange år efter den opdigtede begivenhed kan huske, hvad der virkelig skete. På denne måde er Aurora forløber for den ufo-sag, som 50 år senere skulle blive det 20. århundredes mest omdiskuterede: Roswell.

Ligesom Roswell appellerer Aurora-sagen til vores fantasi og ønsketænkning, og derfor dukker den op i litteraturen igen og igen. Nu senest i Ryan S. Woods Majic Eyes Only, men det bliver den jo ikke mere sand af. Til gengæld blotlægger den bogens åbenlyse mangler. Spar pengene. Det er simpelthen en om'er!

Nyheder på salgssiden

- *UFOs: A Century of Sightings*.

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.
Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:
Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.